

otázka

■ Co chystá lounské oblastní muzeum k Lounskému letnímu vábení?

PhDr. Bedřich Štauber, ředitel OM Louny

„Oblastní muzeum v Lounech bude v sobotu 18. srpna otevřeno bezplatně. Připojujeme se tak do slavnostní atmosféry Lounského letního vábení a věříme, že naše výstavy a expozice zaujmou co nejširší počet návštěvníků.“

oprava

Ve SH 32 jsme v článku „Kdo může a nemůže použít znak města“ mylně uvedli město Vroutek. Správně měly být uvedeny **PODBOŘANY**. Za chybu se omlouváme.

Redakce SH

U nás už leváky netrápíme

Pracovat levou rukou může, ale to neznamená, že je to na levačku

Paní Jana Lukšíková z Žerotína se narodila roku 1983. Že je levák, si rodiče všimli asi v jejich dvou letech.

■ Volně levým směrem

Vše brala do levé ruky – hračky, lžičky. Naštěstí se ji nijak nesnažili přeučovat a nechali ji volně rozvíjet levým směrem.

„Určitou výjimečnost jsem pocítovala až s příchodem povinné školní docházky – ve třídě jsem byla jediná. Zatímco ostatní děti se učily psát plnicími pery, já měla obyčejnou tužku nebo propisku – abych si pracně vytvořená písmenka okamžitě zase nemazala rukou, kterou oproti pravákům, co pero táhnou, tlačím před sebou. A v lavici jsem musela sedět vždy vlevo, abychom se si se sousedem při psaní nepřekáželi. Další zvláštnost se odehrávala při tělocviku. Ke skoku do výšky jsem se kvůli opačné odrazové noze nerozebíhala z pravé, ale z levé strany. Spolužáci se mi pak museli přizpůsobit například při baseballu, kdy mi nahazovač házel míč k odpálení na opačnou stranu – vlevo ode mě,“ říká Jana Lukšíková.

■ Sláva levoruké škrabce!

A její další poznatky? „Byť

levákem dnes není omezující, pokud například nesháníte škrabku na brambory pro levou ruku. Tatáž škrabka od stejného výrobce, pouze s rozdílem, že je pro levou ruku, stojí o 10 korun více než pro praváka. Také nůžky pro leváky se těžko shánějí. Humorné bylo, když mě přítel učil zacházet s kosou. Pořád mi to nesedlo. Nenapadlo mě, že i kosiště je pro leváky odlišné. S tím, co jsem dostala do ruky, bych si leda podsekla nohy. Cukají mi koutky, když si vzpomenu, jak mě babička učila háčkovat a plést – musela jsem se vše učít zrcadlově. To bylo samé: -Janičko, držíš to obráceně!- Nedržím. -No jo vlastně...- Občas jsme se do toho všeho pletení pěkně zamotaly,“ vzpomíná Jana.

Je plno věcí, které leváci mají odlišné: některé hudební nástroje (například kytary), počítačové myši, pažby některých zbraní, ořezávátko na tužky, pravítka, omalovánky pro děti, vývrtka, otvírák na konzervy a plno dalších. „Spoustu věcí jsem se musela na-

učit ovládat jako pravák, protože dříve toho moc pro leváky nebylo a dnes by se mi to dost prodražilo,“ říká mladá žena.

■ Patří mezi krchňáky

Někteří lidé mají obě ruce stejně šikovné, popřípadě obě stejně nešikovné (z toho vznikla

FOTO ALA BALKOVSKA

Petr Chládek píše levou – na to, aby hned nesmazával, co napsal, má svůj recept.

úsluví „má obě ruce levé“, „je na práci levý“). To ovšem neplatí pro mladého řezníka Petra Chládku z Postoloprt.

„Jsem ročník 1982. Na pravou jsem se nepřeučoval, od začátku jsem psal jenom levou, a když už jsem začal něco dělat, tak oběma – přehazoval levá-pravá. Ale všechno dělám víc levou rukou. Ve škole jsme už měli propisky, a ne pera, takže tam rozdíl nebyl. Když jsem byl malý, hrál jsem na varhany,“ vypráví Petr. Odmalička mu říkali „krchňák“, ale nevadí. Petr má výhodu. Kolik praváků si troufne nasekat maso levíčkou?

Věci vyložené pro leváky nikdy nesháněl: „I tady v řeznictví dělám obouřou. Kdy je potřeba abych psal pořádně, píšu levou, jinak většinu věcí dělám, jak se

to přesně ten kluk, kterého jsme potřebovali. V úmorném vedru vyběhl na Oblík i se svým dědečkem, jen se za nimi prášilo. Jen měl trochu vítr z toho mračna chroustů, které já tam zažil před 50 lety,“ chválí Josef Císařovský.

Svůj podíl na tomto hodinovém dokumentu má i Jan Franc, jehož kamera zachytila již mnohé, včetně posledních okamžiků zanikající čtvrti. Vstřícná byla Veronika Řimnáčová z lounského jezdeckého oddílu, která zajistila plavení koní na Ohři, výborný pan Pospíšil z březenského skanzenu nebo i místní studnice vědění Vlastimil Popp ze Skupic. „A ještě bych rád poděkoval úředníkovi z Městského úřadu v Lounech, z odboru místního hospodářství, Janu Krejčímu. Obával jsem se byrokratických obstrukcí, ale jeho přístup byl opravdu přátelský,“ uzavírá režisér.

Dokument odvysílá ČT2 dne 18. října ve 20 hodin pod názvem Příběh jedné asanace.

mi to zrovna hodí, levou i pravou. Místo abych se celý otáčel, tak prostě přehodím nůž do levé ruky a je to.“

■ Obojetná rodina

Petr je vyučený řezník-uzenář, pracuje v malém rodinném podniku – v nejen Postoloprtskými

oblíbené masně Chládek. Tátu Pavla má přeučeného, ten ještě v dětství musel psát pravou, máma Jitka snad taky. Jediný pravák v rodině je jeho o dva roky starší bratr Michal. „Dělá automechanika, na rozdíl ode mě nešel v rodičovských stopách, nesnáší krev,“ usmívá se Petr.

„Já píšu pravou, ale oběma dělám všechno. Co je pro mě lepší. Jím pravou, a levou dělám v mase. Když jsem byl malý, tak to zkoušeli, já třeba vzal pero do levé ruky, a dospělí mi ji dávali do pravé. Tak jsem začal psát pravou. Sporty neprovozují. Možná tak v dětství jsem skákal do pís-ku. A karty, ty mi jdou! Ale tam je to jedno, zda jste pravák nebo levák,“ s úsměvem uzavírá bodrý padesátník pan Pavel Chládek.

Alla Balkovska

FOTO ALA BALKOVSKA

Když o svatém Vavřinci slunce svítí, budem dobré víno mít...

Právě této pranostice chtěli věřit v pátek 10. srpna účastníci půvabné chmelařské akce na Ročově, jež měli cíl v soukromém chmelařském skanzenu pana Hanuše Adamce. Ten totiž již třetím rokem doplňuje svou pozoruhodnou sbírku zemědělského náčiní. Právě na svatého Vavřince si zve na prohlídku s malým pohoštěním své přátele, zemědělce, pěstitele z družstva Ročov, včele se starostou Václavem Trylčem. Letos se výprava vydala navíc do Peruče. Průvod s chmelovým věncem se nakonec za doprovodu saxofonu a heligonky bratrů Jaromíra a Miloše Hory zastavil na štamprli a na tradiční společné fotografování u pana Adamce. Všichni Ročovští od něj na památku dostali seznam soukromých chmelařů z roku 1910. Chmel tehdy v obci pěstovalo padesát čtyři lidí! (**bal**)

dopisy

■ Tragický hrdina Otakar Jaroš

Reakce na úvodník „O hrdinství jednoho lounského kluka“ (Svobodný hlas 32 z 8. srpna):

„Lounský rodák Otakar Jaroš je postava svým způsobem velmi tragická – a to nejen okolnostmi svého skonu. Je výsměchem osudu, když zrovna tento smýšlením sociální demokrat, který komunisty upřímně nesnášel, se stal Hrdinou Sovětského svazu. A kdyby přežil, věřím, že by se stal excelentní obětí monstrprocesů v letech padesátých. Protože Jaroš, tento statečný a hrdý muž, by si nenechal kálet na hlavu nějakými novodobými stalinistickými věrozvěsty. Byl by mu z duše odporný velkohubý ideologický blábol a všechna ta demagogie.

Myslím, že se Louny k tomuto svému udatnému rodákovi stává dost macešsky. A ta omšelá tabule na rodném domku to jen dotvrzuje. Mrzí mne ono typické české obrazoborectví – jako hrdina se za socialismu hodil do krámu, to se tam panečku klusávalo s rudými karafiáty, pro dobrou čárku za účast...a teď, když už se nemusí, tak je to každému fuk...leda by měl na helmě onu bílou péticípou hvězdu, leda by bojoval za Amíky.

Sdílim názor pana Shatylova, že Sověti Jaroše jako výjimečně schopného (a potenciálně nebezpečného) důstojníka prostě obětovali... aby mu po smrti alibisticky dali metály a řády. A mám radost, že pro obyvatele Charkova má Otakar Jaroš stále onu cenu nejvyšší – totiž cenu člověka. Že ho mají za člena jejich vlastní rodiny, co položil život za jejich životy. Kdežto někteří Louňáci Jaroše ani neznají.“

K. K., Louny

■ Zarazil nás zlostný tón

Reakce na dopis „Náměstíčko je další z podařených kroků!“ (SH 30 z 25. července):

„Byli jsme velice překvapeni zlostným tónem příspěvku pana Jaroslava Štiesse, jímž reagoval na náš dopis o nevhodně vybrané kašně. Jeho vykřičníky a výrazy jako „a basta“ opravdu vyjadřují hrozivě a skutečně nepřipouštějí diskusi. Zřejmě si pan Štiesse nepřčetl náš dopis přiměřeně pozorně, aby si povšiml výrazů, kterými vyjadřujeme pouze náš vlastní názor. Také otázky, které klademe, vybízejí, aby byly zodpovězeny, tudíž vyzýváme k diskusi. Jistě si pan Štiesse také povšiml, že hlavní tvůrce, pan architekt Čermák, se vůbec ke kašně a jejímu zasazení nevyjádřil. Přesně tak jsme to psali ve svém příspěvku. Pro vyváženost musíme přiznat, že jsme svůj názor sdělili i panu starostovi, který nás trpělivě vyslechl.

Souhlasíme s p. Štiessem, že vzhled Loun se mění k lepšímu. Každý má ale právo mít vlastní názor a úředníkům neodsouhlasit vše, co udělají. I proto nám udělal radost článek Antonína Hluštíka, otištěný na další straně stejného čísla SH, který se přidal k našim pocitům. Tímto nám velice děkujeme za daleko přesnější vyjádření našich myšlenek.“

Manželé Slezákoví, Louny

■ Kvítek a Klub E.F. již tradičně v létě pohromadě

„Ve čtvrtek 26. července navečer se naše netrpělivost nenadále proměnila v nadšení, když jsme uviděli, jak přijíždí autobus spolu s Klubem E.F. A náš cíl? Mšené-lázně, kde se konalo 10denní letní soustředění. Členové Klubu E.F. to vzali od kresby přes keramiku, výrobu triček a rybaření až k divadelním představením. I Kvítek se vyhoupl o něco výš. Celodenní zkoušky dokáží zázraky, což jsme poznali na vlastní kůži. Sama Lenka Petržílková nám řekla: „To, co všechno jste tady zvládli, neuděláte během roku.“ Aby ne! Vždyť jsme se dokázali naučit písně z muzikálu West side story a mnoho jiných. Zkrátka měla pravdu.

V sobotu 4. srpna se konalo naše závěrečné představení spojené s výstavou krásných prací E.F. klubu a s předáním nejlepších prací zástupců obce, jako dar na výzdobu nové školy. O zahájení se postaral Kvítek lidovou písní Hdyž sem šel a latinskou Parce domine. Poté následovalo divadlo U oběšeného a láhve. Druhé představení, které pochází z dílny Járy Cimrmana, neslo název Posel světla pod vedením J. Petržílky. Pak se střídala jedna píseň za druhou z West side story. Jako překvapení jsme si také navrhli taneční choreografii na píseň I feel pretty za pomoci naší členky Kvítku T. Helšusové. Ale úplněj završením koncertu se stala africká Siyahamba, kterou jsme zazpívaly s pomocí mužského obsazení z Klubu E.F. Úplně zaplněný sál Kulturního domu ve Mšených-lázních a silný potlesk pro nás byly tou největší odměnou. Všem děkujeme za jejich trpělivost s námi a těšíme se na další soustředění.“

Andrea Antropiusová, pěvecký sbor Kvítek

FOTO ALA BALKOVSKA

Jana Kučabová, teď Lukšíková – jméno nevěsty se mění, přirozené návyky nikoliv.

Pes s průkazem, ale bez pana

JIMLÍN (bal) - Ve středečním pozdním odpolední zazvonil redakční telefon. Na druhém konci byl Jaroslav Kubalík z útulku pro opuštěná zvířata v Jimlíně: „To jsem ještě nezažil. Někdo nám uvázal k vratům jedenapůlročního labradora a nechal tu i jeho očkovací průkaz. Samozřejmě bez adresy“.

Nádherné zvíře. Jmenuje se Ben, Hned by jel s námi. Když si pořizujete takového psa, není to přece jen na dobu určitou a pokud se rozhodnete, že ho dál nemůžete mít, ať už z jakýchkoli příčin, pak je přece tak jednoduché vytvočit telefonní číslo, s panem Kubalíkem se domluvit a k průkazu přidat třeba i pytel krmení.

černá kronika

■ Zloděj ve školce

PODBOŘANY - O víkendu vnikl na pozemek opravovaně mateřské školy v Žatecké ulici poberta. V zadní části budovy vypáčil plastové dveře a dostal se dovnitř. Ze suterénu odnesl přes sto metrů měděných trubek – rozvodu topení v hodnotě 100 000 Kč a poškodil zařízení za 35 000 Kč.

■ Obviněn z podvodu

LOUNSKO - 45letý muž z Mělnicka je trestně stíhán kvůli podvodu. Loni v březnu si pod záminkou natáčení historického filmu zapůjčil od poškozeného historické hasičské prilby a další věci s tím, že je do konce dubna téhož roku vrátí. Dosud tak

neučinil a s poškozeným vůbec nekomunikuje. 54letého muže z Lounska tak poškodil o 30 000 Kč.

■ Vloupání do hudebnin

LOUNY - O víkendu se do prodejny hudebních nosičů na Mírovém náměstí vloupal zloděj. Vypáčil vchodové dveře, vnikl dovnitř a z pokladny ukradl hotovost. Celková škoda byla vyčíslena na 11 000 Kč.

■ Přepadení si vymyslel

PODBOŘANY - Policisté odložili případ loupeže ze 17. července, neboť zjistili, že ke spáchání trestného činu nedošlo. Tehdy nahlásil na policii 23letý muž z Podbořanska, že byl na náměstí T.G. Masaryka přepaden dvěma pachatelé a okraden o 2500 Kč. Z policej-

ního šetření ale vyplynulo, že si loupežné přepadení vymyslel, neboť se ocitl ve finanční tísní a dlužil peníze. Částku, kterou nahlásil jako odcizenou, jednak prohrál na výherních automatech a jednak použil pro svoji potřebu.

■ Řídil i když nesmí

ŽATEC - Ve čtvrtek po 2. hodině ráno kontrolovali policisté v ulici Osvoboditelů Opel Kadett, za jehož volantem seděl 27letý muž ze Staňkovic. Řídil vůz i přesto, že má Okresním soudem v Lounech vysloven zákaz řízení motorových vozidel. Proto mu ve zkráceném přípravném řízení sdělili podezření z mrazení výkonu úředního rozhodnutí.

J. Střelcová, PČR Louny
M. Malý, MP Louny